

Рис. 7.85. Старинно изображение на Ватиканския обелиск на площад „Св. Петър“ в Рим, уж от 1585 г. Различава се от показаните по-горе. Тук на върха му има кълбо, което, изглежда, символизира слънцето – един от символите на Христос. От [1374], с. 121.

изображение, интерпретираше йероглифите на обелиска „по фантастичен начин“ [1374], с. 123. Щеше да ни е интересно да разберем какво не харесват съвременните историци в превода на Кирхер. Нямахме възможност да проучим този въпрос.

На рис. 7.89 показваме старинна гравюра от уж 1499 г. с изображение на „древно“-египетски обелиск върху слон [1374], с. 119. А НА ВЪРХА НА ОБЕЛИСКА ПАК ИМА ХРИСТИЯНСКИ СИМВОЛ – КЪЛБОТО НА СЛЪНЦЕТО – СИМВОЛ НА ИСУС ХРИСТОС. Трябва да кажем, че книгата на Франческо Колона, от която е това изображение, много дразни съвременните коментатори. Ето какво пишат те по повод изображението на този „древно“-египетски обелиск: „Подобен романтичен, ПСЕВДО-египетски образ е много РАЗПРОСТРАНЕН ПРЕЗ ШЕСТНАЙСЕТИ ВЕК. Книгата, от която е взето изображението – „Нурперotomachia“, е ФАНТАСТИЧЕН, романтичен текст, написан на

Рис. 7.86. Обелиск от XVIII в., поставен пред „античния“ Пантеон, построен уж през II в. от н.е. Ясно се вижда, че обелискът от XVIII в. като стил е подобен на другите „древно“-египетски обелиски. Вероятно традицията на християнските обелиски от XV–XVII в. се е запазила и през XVIII в. От [726], с. 61.